

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Associació Catòlica

Ferrers, 38 - 1.
Telèfon, 83

ACCIÓ

SETMANARI
AMB CENSURA
ECLESIASTICA

Preu de subscripció
Trimestre 1'50

VILAFRANCA DEL PENEDÈS 31 DE GENER DE 1925.

La Candelera

FESTA solemníssima és la que celebra l'Església en aquesta diada de la Purificació de Maria i rescat de l'infant Jesús.

Per virtut d'un comandament del Senyor d'Israel, tota dona després d'infantament havia de romandre retirada a la seva llar, sense atancar-se al temple, per espai de quaranta dies, després dels quals, havia de presentar-s'hi i oferir per a l'holocauste, un anyell d'un any i un colominet, si la mare era de classe benestant, i, un parell de colomins o tortorelles, si eren gent de més humil extracció.

També—mitjançant aquestes paraules, «Per a mi seran les primícies de les coses»—Jeová manava que tots els primogènits pertanyien a Déu i al seu servei, i que per a llur rescat havien d'ofrenar-se cinc cicles, moneda jueva.

Jesús, per ésser Déu i Maria per haver concebut i quedat verge, per exempts d'aquests manaments, però malgrat de l'exempció, ells volgueren subjectar-se amb tota la grandesa del cor, a les prescripcions de la llei i aparèixer maculats davant els homes, com les altres criatures totes, fruit de la culpa. I així els veiem que emprenen silenciosos els camins de Jerusalem, per acomplir els ritus manats per la llei de Moisès.

Devia ésser en un bell matí, l'hora de la llum fina i radiant sota la qual es desfà el rou. Quin grup més corprenedor devien formar en aquell sagrat viatge! Un infant diví als braços de la seva mare, que l'atança al seu pit com a calent recer, on batega ardent un cor maternal. La terra, la natura tota, esdevenien santificats per llur presència. Entren al temple. No és aquell temple que vessava or i argent del rei Salomó, sinó aquell altre que edificaren els israelites després de l'exili d'Egipte, i que quan llanguien perquè no era tan sumptuós com el primer, el Senyor, per boca d'Aggeu prometé: que aquest tindria més glòria, puix que fóra santificat per la presència del Senyor i hi reposaria la pau. El profètic vaticini es va a complir. La família sagrada entra al temple junt amb l'aiguabarreig que forma l'altra gent tota, però un home, empès per la gràcia, adverteix l'entrada, i il·luminat per la llum del cim, reconeix el Moisès promès. Aquell, és Simeó, home temorenc de Déu segons l'Evangeli, que esperava la «Consolació d'Israel». En veure'l l'arrabassa dolçament dels braços de la seva mare, i extasiat-se davant aquell esguard d'innocència i enjolit per la flaire d'aquella rosa, entona aquell càntic de suau psalmòdia «Nunc dimittis servum tuum...», i, després de dir amb paraules curtes, però sublims, la missió de l'infant, es gira

vers la mare i li amonstra les punxes d'aquesta rosa «Veus aquí—li diu—que aquest infant ha estat posat al món per ruïna i resurrecció de molts a Israel; i com a un senyal de contradicció; i a Vós mateixa, una espasa us travessarà l'ànima».

Cerrament, si observem l'Evangeli i la història de la humanitat, veiem a bastament acomplert aquest clam profètic.

JOAN DE PUIGDALBA.

CARTA

Que un Doc'or, home respectable, degué escriure a Cristòfor Colomb, en l'instant que aquest embarcava cap a l'Amèrica.

«He sabut, mon jove amic, que teniu intenció de descobrir un nou món, i he de dir-vos sense embuts, que ho trobo un disbarat. El vostre projecte m'ha alarmat en gran manera. Un orgull inconcebible! Esperant, que no trobeu encara la terra prou gran? Mireu els nostres avis, tingueren mai necessitat d'endevinar un nou continent? I vós, un xitxerell, sense mica d'experiència, sense cap autoritat, teniu gosadia de portar a terme aquesta follia ambició. I què, ni els consells dels amics, ni les amenaces del destí que us ho entorpeix tot, res no us pot induir a viure tranquil·lament a Europa, com qualsevol fill de pare? Us creieu, doncs, per damunt els altres homes, puix que ço que a ells els és suficient, a vós no us basta. Tothom que tingui tres dits i mig de front, us dirà el mateix, mon jove amic, us dirà que el vostre orgull us ha de perdre.

Bé prou que ho sé que em contestareu: que allà hi ha homes que són germans vostres, amb els quals voleu unir el continent antic. De memòria les porto aquestes grans dites. Romieu, no és veritat?, que tantost traspasat l'Oceà, qui separa els mons, plantareu la Creu damunt aquelles contrades desconegudes. Deixeu-me que somrigui, mon jove amic, sóc més vell que vos i em plau de fer-vos qualche observació. Ja sabeu que estimo les arts i respecto la religió, però en la intimitat confesso que no em fan gaire gràcia els sants i els sabis; tant els uns com els altres exageren a tort i a dret, van massa lluny.

Clarament, la humanitat n'ha tingut prou i massa; no més són bons per desballestar la nostra tranquil·litat. Quina bogeria anar a la ventura, amb perill de trencar-vos la nou del coll, i engrossir el nombre dels ximplets. Estigueu alerta, mon jove amic, caureu en ridícol. Tingueu fe en l'amistat sincera que

dicta aquestes paraules.

M'és impossible de dissimular la pena que em fa de veure-us víctima dels vostres somnis buits, un jove pel qual jo voldria millor esdevenir!

De porta en porta pidoleu l'ajut moral i material que tothom us nega. Què heu fet, doncs, de la vostra dignitat? L'honor de la vostra família fins avui és conservava pura. Ja no us queda ni un pols d'amor pròpia?

Creieu-me mon jove amic, l'amor pròpia és el guardià de la dignitat i per a un home que toca de peus a terra, la dignitat és el millor. Es clar que no val a tenir-ne gaire d'amor pròpia, perquè el «massa» sempre fa mal, però cal tenir-ne un xic i si continueu amb la vostra dèria em fareu creure que no us en queda gota; no sigueu talls, creieu-me, escolliu d'entre nosaltres una de tantes honorables prebendes, que la vostra jove intel·ligència sabrà omplir a bastament i estimulareu els vostres acudits, i tots plegats matarem la vaca grassa, tot veient com torna el fill pròdig.»

ERNEST HELLO
Acomodació per
HUC DE CARDONA

El son de la terra

Al meu amic dilecte
Joan de Puigdalba.

S'ha adormit la terra.
Tot el bell és mort,
no hi ha flor desclosa,
ni una fruita d'or.

L'oliva tardana
caigué dels cimals,
porten caputxina
de neu els serrals.

Sols hi ha molsa tendra
vora el fontinyol
que plora i tremola
i enyora un bell sol.

Llagrimó que llisca
per la molsa avall
s'és fet rica perla,
bocí de cristall.

L'ocell no refila
el psalm del matí...
no vol despertar-la
d'aquest son diví.

Tot dorm... L'hora trista
passa lentament,
s'ou sols la campana,
la pluja i el vent.

MARÇAL MARTÍNEZ.

Crònica estrangera

França i el Vaticà

HERRIOT s'entesta a voler suprimir l'ambaixada al Vaticà. El cap del govern francès, afirma que l'esmentada ambaixada no ha servit mai per res a França, i, per recolzar la seva opinió, fa una colla de retrets a la Santa Seu: que el Vaticà no va protestar quan Alemanya envià Bèlgica; que va fer tot el que va poder perquè Itàlia no intervingués a la guerra; que no ha sostingut, com va prometre, l'execució del Tractat de Versalles; i que, així mateix, no ha volgut intervenir, a favor de França, en la qüestió del Sant Sepulcre de Jerusalem. Tot això, quant a afers d'ordre exterior. Ara, quant a assumptes de l'interior de França, Herriot diu que l'Església no vol acceptar les lleis laiques, sinó que les combat.

Tots aquests arguments, d'una veracitat un xic dubtosa i agafats per de bon tros, a provar que l'ambaixada a la Santa Seu no serveix per a res, com diu el Primer francès. Bé deu servir per a alguna cosa quan el mateix Herriot ha anunciat a la Cambra, que el govern haurà de trametre un delegat seu prop del Vaticà, per tractar l'afer del concordat d'Alsàcia i Lorena. Com ha remarcat molt bé l'abbé Bergey en el seu discurs al Parlament, els intents del govern francès es contradueixen. Per una part, vol suprimir l'ambaixada al Vaticà per considerar-la inútil, i per l'altra, té necessitat d'enviar-hi delegats. Ens abelleix d'extractar un paràgraf del susdit discurs del clergue Bergey, el qual conté una seguida de punxats veritats, que diu així: «Hom ha blasmat la intervenció del Sant Pare contra l'ocupació de la Ruhr. Però cal voler veure que els mateixos autors d'aquest blasme foren els primers que es declararen contraris a l'esmentada ocupació».

No cal dir que la qüestió que tractem, ha col·locat el govern francès en una situació bastant delicada. Podria molt ben ésser que, àdhuc, fos la causa que fés trencar la cohesió de les esquerres. Recordi's que quan es va votar el programa del govern, els quaranta diputats de l'esquerra republicana no donaren llur conformitat a la supressió de l'ambaixada. Tingui's present, també, que Briand i De Monzie, que arrosseguen bon nombre de diputats, discrepen del govern en aquest assumpte.

Tot això, unit a la intensa propaganda de la Lliga Republicana Nacional, acabada per Millerand, ha fet que el prestigi del govern francès minvés, almenys, dintre el país. Darrerament, Herriot va ésser xiulat a Epinal, Nancy i Roubaix. A més, a les eleccions celebrades fa poc a

Loir et Cher, el candidat del Bloc d'Esquerreres, fou derrotat per una majoria de 4.000 vots. Tots aquests fets volen dir, si més no, que la posició del gabinet Herriot no és, ni de molt, tan sòlida com dies enrera.

GETRY.

LLETRES

— Antoni Rovira i Virgili ha fet, a Sabadell, unes interessants consideracions crítiques sobre els poetes i prosistes catalans contemporanis.

Ha proclamat com a flor i nata dels nostres poetes d'avui, el triomvirat Carner-López Picó-Sagarra, i, entre aquests, ha concedit a Josep Carner la primacia, per tal com «té el senir de la gràcia, el sentir de la forma i el de l'idioma». Altrament, assenyalà la pregonesa de Josep M.ª López-Picó, per bé que «el seu defecte essencial sigui l'obscuritat».

Ens preguntem, sense pretendre cercar tres peus al gat: no podria ésser aquesta conferència una resposta velada als articles de crítica que ha publicat suara A. Escalasans?

— Un periòdic gràfic barceloní ha proposat a un crític iconoclasta d'anar a París, com a redactor-corresponsal. L'al·ludit, però, per raons idiomàtiques, ha refusat l'ofertament.

— Després de Luigi Pirandello i Charles Vildrac, s'assegura que l'escenari del Romea, de Barcelona, acollirà Màxim Gorki, Maurice Maeterlinck i Rabindranath Tagore.

— Antoni López-Llausàs-que, dit sigui de pas, és un home d'empenta ha pres al seu càrrec l'exploració de les publicacions de l'Editorial Catalana, la qual no més curarà de «La Veu de Catalunya» i de les edicions de la Fundació Bernat Metge.

Ara com ara, hom ha pogut constatar ja la normal aparició dels volums de la Biblioteca Literària. I això és tot just una anticipació del molt que de López-Llausàs pot esperar-se. «Bella Terra» i «D'ací d'allà» es fusionaran? Ambdós magazines són a les seves mans.

— L'obra del pintor suburenc Joaquim Sunyer, ha suscitat una lluita acarnissada: d'una banda, Eugenio de Ors no vol reconèixer localisme en l'obra de Sunyer, i, per contra, Josep M.ª Junoy està disposat a demostrar-lo. Àdhuc ha intentat defensar la seva tesi a Madrid, on hi ha una exposició de pintures de l'artista sitgetà. Per manca d'ambient, potser, no ha reeixit, posar que aquest dissabte donarà a l'Ateneu Barcelonès, una conferència que versarà sobre «El gran art local d'En Joaquim Sunyer».

— Franz Molnar — el comediògraf hongarès — és un home molt supersticiós. Creu, entre altres coses, en l'omnipotència del número 7. Els títols de les seves obres tenen, en honorar, set lletres o són divisibles per 7. Una obra — «Lliri» — que contravé la regla, per bé que la confirma (?), va fracassar sorollosament el dia de la seva estrena.

Si la superstició comportés escrupolositat, auto-crítica, caldria fomentar-la entre els nostres poetes d'ara — i que se'ns pordoní aquest desig, en gràcia a la bona intenció — i, així, potser, algun decidiria llençar-se a la investigació històrica, com demana Rovira i Virgili.

— Del número de «La Revista» cor-

responent al dia 16 d'aquest mes, cal remarcar «Moralitats i Pretextos», de J. M. López-Picó, «Balanz d'un quart de segle», de C. A. Jordana, i la traducció d'un fragment de «L'humorisme» de Pirandello, per A. Escalasans.

FRITZ.

Impressió vinícola

DARRERAMENT ha quedat enllestit el nou tractat comercial entre Àustria i Espanya. Els drets d'entrada dels vins espanyols en aquell país seran els següents: els que no passaran de 13°, pagaran 45 corones or, per hectòlitre; els de 13'1", a 18°, 30 corones or; els de 18'1" a 21°, 40 corones or. Aquestes condicions són gairebé idèntiques a les que són fixades per a l'entrada a Àustria dels vins francesos i italians.

Actualment es tramiten, també, tractats amb el Canadà, Txecoslovàquia, Bèlgica i Finlàndia. Els vinaters fan pressió prop del govern espanyol, per tal que no s'arribi a un acord amb aquest darrer país, mentre la llei seca no hi serà derogada. S'ha de tenir present que el conveni que Finlàndia pretén de condicionar, no enclou cap avantatge per a la indústria i el comerç espanyols. Únicament la pasta de paper hi té fixades unes tarifes baixes, cosa que no compta perquè els importadors d'aquest article troben iguals o millors facilitats a Dinamarca i a Suècia. Per tant, tenen raó els vinaters d'oposar-se a la signatura de l'esmentat conveni, mentre el govern finlandès no permeti l'entrada dels nostres vins, encara que només fossin els designats a usos medicinals i religiosos, els quals ara són, exclusivament, importats de França.

L'Esbart Coral

Si poguéssim obrir un finestrell al cor de les multituds per fer-hi entrar la dolça, la fresca, la forta vida de l'art, en la seva expressió més honrada, quina embranzida que prendria la civilització; fins potser arribaríem vora aquella edat d'or, en la qual, segons Hebbel, l'art no haurà de somniar somnis més delitosos, que els que la societat serà capacitada de viure ella mateixa.

Com ens acostaria això, tanmateix, al regne del bé i de la bellesa, que aquí a la terra és impossible; ideal molt bonic, certament, apte només per inspirar coses daurades i ubriagar els sentits dels quatre somnis truites que per tot arreu hi ha. Ara com ara, podem donar-nos per satisfets veient com arrela en el possible l'afició, el gust, la necessitat de l'art, que és una font d'emoció íntima, pura, compensadora, sospesa, per dir-ho així, entre cel i terra.

A Vilafranca, els cultors més aprivats de l'art coral popular, són els cantaires de l'Esbart. Amb un desinterès, amb una perseverança digna del nom que ostenten, han anat aglutinant-se i creixent de mica en mica, fins a arribar al moment d'ara, en el qual ja els és possible, orgànicament, d'albirar amb esperança les «altes sumitats de l'art», com molt bellament retreu el Butlletí, que els incorpora per segona vegada a la vida periodística local.

Darrerament s'han presentat a la

sanció de Vilafranca, amb un programa eclèctic, que ve a ésser com un índex de la feina feta en el silenci exterior d'un forçat interregne. Hi són representats tots els gèneres, si fa no fa: la cançó popular catalana, el coral modern, el madrigal polifònic (Lassus) i el motet dramàtic (Waelrant) de la millor època clàssica (segle XVI), les joguines líriques per a la mainada, la cançó galana per a noies, i, fins la cantata moderna, figurada per la *Pàtria Nova*, de Grieg, la qual, tot respectant el criteri d'altri, no ens ha entrat mai de bo de bo.

Mereix remarca especial, la *Senyera nostra*, del Mestre Bové; ultra ésser l'himne de l'Esbart, llueix una factura reeixida i en certs indrets característics, un cenyit harmònic compacte, molt propi d'aquestes composicions.

No ens cansaríem mai de dir i repetir que el continuat esforç, el renovat sacrifici que comporta el fet de donar i desplegar la vida de l'Orfeó Vilafranquí, mereix felicitacions sense mesura. I lloances il·limitades, la tasca cultural, — no per senzilla menys transcendent — que suposa la presentació i execució entre nosaltres, d'obres musicals que són glòria immarcescible de l'art de tots els temps.

Si Vilafranca no us ha retut encara, mestre i cantaires de l'Esbart, l'homenatge d'adhesió que credita innegablement la vostra obra, en camí de maduresa, no desespereu pas d'aconseguir-lo. Sense entusiasme no es realitza res gran en art, ha dit Schumann. Amb el vostre, podeu arribar més lluny del que tal vegada us haveu proposat i mereix, potser, l'indiferentisme vilafranquí.

JUDICIÀRIES

D'un robatori. — Han estat trametes al Jutjat de Tarragona, que és el competent en aquest assumpte, les diligències instruïdes pel Jutjat d'aquest partit sobre el robatori a un vagó del fe., fet que ja comunicarem als nostres lectors.

Confirmació de sentència. — Ha estat confirmada la sentència que va dictar el Jutjat municipal de Sant Sadurn de Noya, condemnant Arcadi Ventura, per infracció de les Lleis de Caça, a la penyor de 5 ptes, pèrdua de l'escopeta i pagament de les despeses judicials.

Sentència absolutòria. — L'Audiència ha absolt Fructuós Sampedro Barrera el qual, l'any 1917, estant empresonat a la nostra vila, va atemptar, robant-lo després, contra el cap de la presó en aquella data.

Processament. — El Jutjat ha decretat el processament i presó sense fiança de Joaquim Decambos Pedro (a) El Francès i Joana Gerard Bonemps, autors de l'estafa al veí d'aquesta vila, l'industrial Josep Esteve.

Presó. — L'Audiència ha decretat l'empresonament de J. P. J. per no haver comparegut el dia 16 del mes que som, al judici per resoldre la causa que se segueix per un delicte de furt, ocorregut a la nostra vila.

Causa terminada. — Ha estat acabada i enviada a l'Audiència, la causa seguida per la mort d'un subjecte — que no pogué ésser identificat — ocorreguda a Sant Martí.

De la Delegació governativa

Conferència. — La donarà el Delegat senyor Visiedo, el dia 4 de febrer, a dos quarts de deu de la nit, en el local de la «Unió de Sindicats obrers» d'aquesta vila.

El conferenciant tractarà de l'Estatut municipal, dels problemes resolts pel Directori, i, a més, recomençarà la conveniència d'ingressar a la U. P.

Nomenament. — Ultra haver estat ratificat delegat en aquest partit, el senyor Visiedo, tindrà al seu càrrec, d'ara endavant, la Delegació governativa a Vilanova.

L'aigua de Pontons. — Dijous passat, el Delegat i l'alcalde senyor Hill, van anar a Pontons per la qüestió de les aigües.

Reunió. — La tarda de dimecres es van reunir amb el Delegat els mestres d'estudi de la nostra vila, per tractar de l'assistència dels alumnes de les escoles a la festa de la jura de la bandera.

Sembla que per tal d'estimular els escolars, el coronel de Treviño es proposa d'obsequiar tots els que concorreran a l'esmentada festa.

DEPORTIVES

FUTBOLISME

DIUMENGE, el nostre primer equip es traslladà a Badalona, on jugà amb el Llevant de Catalunya. el tercer partit de campionat de segona volta.

El mateix dia, al nostre camp, jugaran els reserves del C. D. Sitgetà i F. C. Vilafranca.

Després d'un encontre molt entretingut, acabà el partit amb un empat a zero.

Demà, al nostre camp, jugaran els primers equips del Catalunya de Les Corts i F. C. Vilafranca.

Donada la vàlua dels equips visitants, és de creure que serà un dels encontres més emocionants del present campionat.

SAM.

MUNICIPALS

Sessió de la Permanent

LA de referència se celebrà el dia 27.

Un cop fou aprovada l'acta de la sessió anterior, la Presidència donà compte del seu viatge a Madrid.

Permisos. — Es concediren els següents: a Rosa Pascual Milà per fer obres a la façana de la casa del carrer de Pinars, 23, i a Josepa Pascual Formosa, vídua de Jané, per fer-ne al carrer de Graupera, 10.

Pagaments. — A proposta de la comissió de Finances s'acordà efectuar els que detallem a continuació: a Electra Vilafranquesa, 1.503'91 pta.; a la Vilafranquesa de Gas S.A. 1.100; a l'Estació Enològica, 2.902'50; a fills de M. Tomàs i Comp. 2.000; a Lluís Novo. 980; a Josepa Martí, vídua de Diaz, 342'50; a Joan Coral, 906'05; a Ayxelà i Mercader, 28'50; a Lluís Ribas, 33; a Melcior Baltà,

1.284'43; a Pere Colomer, 18'50; a Francisco Oliveras, 150; a Joan Olivella, 78'75; a Joan Ventosa, 157'50; a Josep Guitart, 174; a Joan Hill 16'30; a Ramon Tomàs, 871'45; i a Güell i Estruch 2.211'10.

Instàncies.—Passà a Foment, la presentada per Jaume Sabater i C.; a Governació, una carta circular i un manifest referents a la creació d'un bloc per la defensa dels interessos agraris; i a Finances, un B. L. M. del Director del Banc de Catalunya que tracta de la construcció de les cases barates.

S'acordà rebaixar 100 ptes. mensuals de l'import dels arbitris, a la carn destinada al quarter de cavalleria, quedant per tant, anul·lat un acord anterior en el qual la susdita rebaixa era d'un 50 per cent.

No es va tractar de res més.

NOVES

El curios lector veurà en l'edició d'avui, que presentem dues noves seccions, cada una de les quals ha estat confiada a un redactor especialitzat.

Totes dues, si a Déu plau, seran de publicació permanent damunt els fulls del nostre hebdomadari.

I constituïran, demés, l'inici d'aquell seguit de millores editorials que anirem introduint gradualment al nostre portaveu, tan afavorit de la gent penedesenca.

Col·legi de S. Elias.—Dimecres, a dos quarts de 5 de la tarda, Mn. Ramon Santandreu, donarà una interessant conferència amb pro-Guinea. Serà dividida en dues parts. A la primera tractarà de la vida salvatge dels indíels; a la segona, de l'arribada del Missioner, de les dificultats que troba i de com recollirà les criatures.

Foc.—Al local situat al costat de la fàbrica de serrar fusta dels germans Bertran, al carrer de Sant Pere, on construeixen les caixes d'envalatge, s'inicià un petit incendi divendres cap al vespre, que afortunadament pogué ésser apagat quan tot just començava, mercès a la intervenció dels veïns i de les bombes del magatzem de vins de Jaume Sabaté i Comp.

Obituari.—Han traspassat a l'altra vida:

Divendres de la setmana passada, Na Maria Jansà i Solé, esposa del nostre subscriptor En Salomó Roig.

Dissabte, rebuda la Santa Extremunció, Na Catarina Estebanell i Ràfols, vídua de Martí, àvia del nostre subscriptor En Fèlix Martí.

Diumenge, rebuts els Sants Sagraments, Na Teresa Mateu Salvà, vídua de Rossell, mare política i àvia respectivament dels nostres amics N. Antoni Huguet i En Josep Rossell.

I dimecres, N. Enric Alcover i Milà, germà del difunt ex-alcalde En Joan Alcover.

Testimoniem a les famílies dels difunts el nostre condol, ensems que demanem als lectors que els recordin en llurs pregàries.

Alarma.—Divendres, a primera hora de la tarda, uns transeünts s'adonaren que sortia fum de cal Miró, del carrer de la Font; avisats els amos de la casa, pogué comprovar-se que n'era la causa, una estufa

que havia quedat encesa.

Es pogué apagar el foc fàcilment.

Església de S. Francesc.—Dilluns, a dos quarts de sis de la tarda, es farà la solemne conclusió de la novena al Puríssim Cor de Maria. Predicarà el Rvnd. P. Josep Santandreu, superior de la residència dels pares de l'I. C. de M. de Tarragona.

Ensenyament.—Al cursset que es dona actualment a l'Estació Enològica, assisteixen els següents alumnes:

Emili Garcia Muñoz, de Daimiel (Ciudad Real).

Antolí López, de Madrid.

Geroni Monjonell, d'aquesta vila.

Josep M.ª Ballester, de Sitges.

Josep Esteve, de València.

Teodor Blas, de Carriñena.

Agustí Rodríguez, de Montoro (Còrdoba.)

Josep Azanza, de Brusel·les (Bèlgica.)

Pere Carbó i Bonaventura Manubens, de Sant Sadurní de Noya.

Francesc Orts, de Palomar, (València.)

Josep Monclús, de Barcelona.

Sufragi.—Totes les Misses que dimecres es diran a la Santíssima Trinitat, s'aplicaran per la difunta Na Concepció Nadal i Feliu de Mata.

I divendres, a les 8, a Sant Elias, es dirà una Missa per la sòcia difunta del rober de Jesús pobre, Na Concepció Rius i Quer.

Reunió.—Dijous, a les 5 de la tarda, se celebrarà a Casa de la Vila, la reunió anual de les sòcies del Patronat de Protecció a la Infància.

Totes són pregades d'assistir-hi.

els certificats de metge que es presentin al Jutjat, portin una pòliza de dues pessetes del Col·legi d'orfens de metges.

Però això, resulta un xic difícil de complir a Vilafranca, perquè d'aquestes pòlices, no en venen ni als estancs ni enlloc, i cada vegada que se'n necessita una, ha d'enviar-se a cercar expressament a Barcelona.

No hi hauria manera que algú tingüés existència d'aquells segells a la nostra vila, i s'evitaria al públic unes molèsties innecessàries?

Estadística setmanal

Baptisme.—Assumpció Batlle Parera.

Óbits.—Teresa Mateu Salvat; Pere Rovirosa Arnan; Raimonda Ferrer Martí.

Matrimoni.—Geroni Bernat Martorell amb Magdalena Atsarà Bonell; Carles Rafecas Tutusaus amb Maria de l'Encarnació Domènech Cuscó.

ANUNCI OFICIAL

SUBASTA

Por acuerdo del Consejo de familia de los menores Antonio, José i Ramona Gili y Gili, se venderán mediante pública subasta tres cuarenta y dos avas partes de la mitad de la finca que se dirá y pertenecen a los tres menores y dos catorce avas partes de la otra mitad indivisa de la indicada finca, que pertenecen a los menores Antonio y José Gili y Gili; la citada finca es la casa situada en esta villa, que forma esquina en las calles de Igualada y Cid, núm. 2, lindante al frente con la calle de Igualada, a la derecha con Salvador Figueras, a la

izquierda con la calle del Cid y al detrás con Mariano Bertrán, dotada de un cuarto de pluma de agua, con sus servidumbres activas y pasivas. Será precio mínimo de venta, el de 80 ptas. cada una de dichas 42 avas partes y de 250 ptas. cada una de las expresadas 14 avas partes, considerándose como uno solo lote todas las expresadas partes indivisas y por tanto será precio mínimo del lote la suma de 740 ptas.—La subasta tendrá efecto en la Notaría de esta villa a cargo de D. José Ignacio Melo, a las 11 horas del día 4 del próximo Febrero; para tomar parte en la subasta habrá de depositarse previamente en poder del infrascrito, la suma de 100 ptas. y se rematará en favor del que ofrezca mayor postura, transcurridos cinco minutos sin que ésta se mejore. Los gastos de subasta y compraventa, serán de cargo del rematante. Los títulos de propiedad pueden verse en dicha Notaría. Villafranca del Panadés, a 29 de Enero de 1925.—El tutor—José Juvé.

Anuncis classificats

VENDES:

— VENDRE una pessada de terra de sis jornals amb camp, vinya i arbres. Està situada a prop de la Vila. Hi ha una mina d'aigua i pous. Raó a la impremta del periòdic.

— CASA construïda de poc a l'ajuntament nou de la Vila, amb aigua de La Bleda; es ven. Raó, a l'impremta d'aquest periòdic.

nales, al lado del mar a medio Km. estación S. Vicente.—Detalles: Salvador Antich.

— Casa en lloc céntric amb quatre habitacions per vendre.—Raó: Procurador Olivella, Rambla de Nostra Dona, 17, pral.

LLOGUERS:

— MAGATZEM i despatx per llogar. Rambla de S. Francesc, 26.

— MAGATZEM per llogar al carrer de Vidal.—Raó: en aquesta impremta.

— Pis gran i en lloc céntric per llogar.—Raó: Procurador Olivella, Rambla Nostra Dona, 17, pral.

Anuncis diversos

— Falta aprenenta a la casa de confeccions de roba blanca per a senyora i equips per a núvia, Cort, 26, primer.

— Compró ampolles xampany a 0'25. Ferrers, 50.

— El lleixiu «AURORA», és el preferit en totes les cases on la higiene i la netedat són tingudes com a coses essencials.

— Compró caixes de xampany en bon estat.—Ferrers, 50.—Telèfon, 317.

Col·legi de S. Ramon de Penyafor

dirigit per PP. de la Sagrada Família
Vilafranca del Penedés.

CONFERÈNCIES de Batxillerat i Comerç. CLASSES de primera ensenyança primer, segon i terç grau.

Radio - Teleionia

Aparatos de las mejores marcas inglesas y francesas **Burudept** y **Radiola** con los que se escuchan en alta voz todos los conciertos europeos con gran limpieza e intensidad.

Aparato americano de gran selectividad, sin ruidos ni deformaciones, impecable recepción, facilísimo manejo y precio muy moderado.

Se hallan a la venta pudiendo escucharse previamente en casa de

Pedro Hill

Prat de la Riba, 33

Blas Zaro

Jefe de Telégrafos

Se dan instrucciones concretas para su instalación.

MÚSICA i FRANCÉS

Piano i violi

Lliçons particulars i cursos col·lectius
Rosa Maria i Àfrica Lara

En Coll, 6 — Vilafranca.

ESTABLIMENTS DE QUEVIURES

EDUARD QUER

Especialitat en Xampany, embutits, formatges i conserves de totes classes, sobresortint la deliciosa **SAN-FAYNE OUCUT**.

Pastes per a sopa i per a guisats estrangers, marca «La Teresita» fabricació excel·lent de la casa Ramon Quer.

Pa i pastes de Gluten marca «R. Quer» i productes vegetals marmes «Natura», granèxit en els **VITAMIN-FRUIT 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8**.

CAFÉ GUANTÁNAMO torrat a l'estil de Cuba.

— Plaça de la Constitució, 35 —
— Telèfon, 330. —

Es venen generes de punt de totes talles de classe superior, a preus de fàbrica. Els trobaran amb un 20 % de rebaixa

Artur Recasens

Ferrers, 9, (davant de cal Hill).

ANÍS PENEDÉS

demanu-lo arreu

Especialitat de la casa **A. GALLEMÍ**
Telèfon 221.

La Sastreria CUYAS

amb motiu d'ésser a les darreries de la temporada, fa una rebaixa **VERITAT** d'un 25 % en
— tots els generes. —

Adobs Pujolá

Per encàrrecs: Josep Salvany i Alegre
Santa Magdalena, 18 - Telèfon, 56

LLEIXIU AURORA

Si voleu aconseguir un retrat vostre, de 50,60,compreu el LLEIXIU AURORA i informeu-vos del que cal fer.

IMP. - ESTEVA. - TEL. 115. VILAFRANCA.

M E D I U M

Oficina técnico-mercantil

Rambla de Sant Francesc, 27, segon. Vilafranca.
Establiment de Comptabilitats:

(Balanços, examen, repàs i arranjament de Llibres de Comerç; de particulars i Societats de tota mena).

Correspondència: Catalana, Espanyola i Estrangera.
Calculacions. — Copisteria a màquina en tots els rams.

Hores d'oficina: de 9 a 12 i de 15 a 19.

Director: PAU MIRÓ I MIRÓ.

XAMPANY

CALIXTUS

Per encàrrecs: Josep
Colomé - Font, 13

Taller de pintor de
JAUME FONT

PLAÇA DE JAUME I, 5

(davant la Basílica)

Vilafranca del Penedès

AVIS IMPORTANTÍSSIM
Als actuals i futurs propietaris d'automòbils i camions

Ford

EL AUTO UNIVERSAL

Tothom sap que hi ha tallers mecànics on se registren escandalosos abusos en les reparacions de cotxes FORD, exigint preus tres i quatre vegades més crescuts de l'exacte valor de les peces i de la feina de l'operari.

D'altra banda l'extraordinària difusió mundial d'aquesta marca, que ha deixat molt a rerassaga totes les altres, ha fet que la cobdícia industrial es llencés a produir peces de recanvi, la solidesa de les quals ni de lluny pot comparar-se amb les que, per secret privilegiat, produeix i empra la Ford Motor Company, S. A. E.

Veu's aquí, perquè aquesta Casa, qual organització és tan perfecta com els seus productes, ha vingut a evitar els inconvenients esmentats, resolvent d'una manera pràctica i senzilla el doble problema de garantir la legitimitat de les peces de recanvi i de reduir el cost de les reparacions, amb l'avantatge de que aquests cost sigui conegut de l'interessat ans de deixar el cotxe al taller.

Pel primer, imposa a les seves AGÈNCIES l'obligació de tenir constantment un bon stock de material de recanvi, que serveix la mateixa Casa, i per matar de soca-rel els abusos de taller, reparteix catàlegs il·lustrats, amb els preus de cada peça i les despeses de col·locació.

Amb el catàleg a la mà sap cada un per endavant EXACTAMENT el cost de les reparacions del seu cotxe, i, adquirint els productes FORD a les AGÈNCIES OFICIALS, té la seguretat absoluta de la seva legitimitat.

I així és important; car les falsificacions no escassegen. Avui s'estan venent com a nous cotxes reconstruïts quals motors porten els números atrassats, essent així que de la Ford Motor Company n'han sortit ja més de nou milions!!!

Ford Motor Company, S. A. E.

Agència Oficial **ANTONI JANER** per la comarca del Penedès
Carrer de la Font, 37 i Rambla Ntra. Dona, 37, baixos
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

ACCIÓ és el periòdic de més circulació del Penedès

Compra-vendes i hipoteques

VENDRE cases en varis punts de la vila.

COMPRARÉ una casa de dos naus i d'un pis.

CAPITAL disponible de 400.000 ptes. per primeres hipoteques en finques rústiques.

Terrenys pera censar, a l'extrem del carrer d'Amàlia, a 25 cèntims el metro.

Fidel Vives Ventura

Coll, 5, 1.ª Telèfon 269

Disponible

Reservat

Anita Vallés

Modista de Lenceria en fino de la casa «JAUMÀ» de Barcelona.

Equipos Novia

Calle de Farrán, 51
Vilafranca del Penedès

Tabloides del Dr. Tarp

Remei eficacíssim en les malalties del ventrell i dels budells.

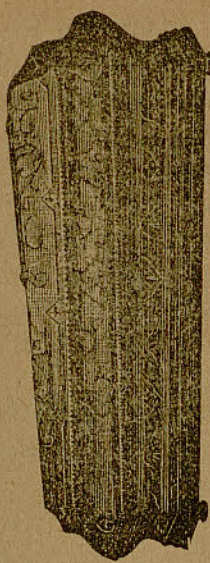
Poden adquirir-se a les farmàcies:

GUASCH.—Parallada 39.

SERDÀ.—Cort 35.

SERRAT.—Cort 1.

BOSCH.—Cort 12.

Funerària Modelo

JOSEP TEJUS (4) Torné

Carrer de Sta. Maria, 8, TELÈFON 106

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Grans existències en BAGULS forma CAIXA sistema modern, baguls de caoba i noguera forma boleta com també de montats amb panyo i merino formes bolleta, sisebats i rectes.
Es la casa que té mes varietat, mes existència i mes economia.
En CORONES n'hi ha per a tots els gustos i preus.

No compreu sense visitar primer aquesta casa en quina hi trobareu una gran selecció sobre les demés cases de la nostra àmbit.

Fusteria mecànica i construcció de tauts

P. MAGI SOLER

Tallers i despatx: CLASCAR, 13. TELÈFON, 49
Depòsit de tauts: PLASSA DE JAUME I, 3.

— Unica casa montada amb maquinària moderna —
Preu fixe i mes limitat que en cap altra FUNERARIA
CORONES PER A TOTS ELS GUSTOS
Promptitud Perfecció Economia

FÀBRICA DE RAJOLES • FORN DE TERRISA • JOSEP MAJEM

Rajoles — Taules — Totxos macisos — Totxos foradats — Tortuques — Canons — Capals — Balustres — Torretes etc. etc.

Tres diferents màquines montades per fer tota classe de treballs de rejoleria

BOBILA: Carretera de Barcelona, (camí del Pon Vell). — FORN: Carretera de Barcelona, (Pon del Carri). — DESPATX: PRAT DE LA RIBA, 30.